

par år siden, hvor jeg havde den fornøjelse at rejse den her i Folketinget; der skete ikke andet, end at man afviste det, og så skete der ikke mere; men jeg synes, man godt kunne tage diskussionen op igen og se noget nærmere på det område – det forhold, at nogle af de asylansøgere, som kommer her til landet, nægter at oplyse, hvem de er, hvad de hedder, hvor de kommer fra, hvad deres baggrund er, og hvordan de er kommet til Danmark, altså såkaldte anonyme udlændinge, som pludselig er i Danmark.

Hvad skal vi gøre ved dem? Vi kan jo ikke sende dem tilbage til det land, de kommer fra, for de har ikke oplyst, hvor de kommer fra. På den måde har vi jo problemer med nogle asylansøgere. Det er ganske vist ikke så mange, men det er alligevel en pæn håndfuld, det drejer sig om, eller endda mere. Sidst vi havde tallene på bordet, viste det sig, at der alene i København var 30 af den slags, som jo altså får kost og logi og lommepenge osv., selv om de måske slet ikke er berettigede til at være i Danmark. Det er der jo noget der tyder på at de ikke er, når ikke de vil sige, hvem de er, eller hvor de kommer fra. Så er der noget, der tyder på, at de ikke er berettigede til at få asyl i Danmark.

De personer burde selvfølgelig udvises. Men igen kommer jo problemet med hensyn til, hvor vi skal udvise dem til. Men det, man kunne gøre, var måske at tage lidt mere konsekvent fat på de anonyme ansøgere og i hvert fald lade være med at give dem lommepenge. Kost og logi skal vi naturligvis give dem. Det er jo nærmest en menneskeret, og den vil vi da også gerne leve op til. Men ved at fratage dem deres lommepenge kunne man gøre livet mindre nemt for dem. Og man kunne måske også gå et skridt videre og sige: De personer, der nægter at samarbejde, de, der nægter at oplyse, hvem de er, eller hvor de kommer fra, sætter vi simpelt hen i fængsel, sådan at de kan sidde dér og tænke over, om ikke de kan komme i tanker om, hvad det er, de hedder, og hvor det er, de kommer fra. Derefter kan man så behandle deres ansøgning seriøst.

Det synes jeg man skulle tage meget mere fat på. Jeg kan se, at forslagsstillerne kun lige har levnet et par linjer til sidst i forslaget om den problemstilling, men det synes jeg egentlig er langt mere interessant.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, dette forslag illustrerer, hvorfor ministeren tog fuldstændig fejl

under det forrige punkt. Det illustrerer nemlig, hvorfor der er behov for en læs let-udgave af udlændingeloven, som det er muligt for, jeg vil sige næsten enhver at forstå korrekt. For én ting er holdningerne, og dem vil jeg godt sige noget om; men en anden ting er altså, at det, der er problemet med dette forslag, jo er, at det er forkert. Jeg vil starte med noget, der måske ligger midt imellem:

Hvad betyder det egentlig, at man skal bevise, at man har ret til asyl? I bemærkningerne står der ikke noget om, hvad det betyder. Men indenrigsministeren var inde på det, og jeg vil godt fortsætte tankegangen et øjeblik: Betyder det f.eks., at iranske modstandsfolk, som jo kæmper mod et islamisk diktatur – som jeg egentlig troede at Dansk Folkeparti havde meget imod – skal rende rundt med deres legitimationspapirer på sig for at tilfredsstille Dansk Folkepartis ønske om, at når de kommer til Danmark, kan de bevise, hvem de er? Er det det, man ønsker? Eller hvad er det? Det er simpelt hen uforståeligt.

Det andet problem, jeg nævnte, er, at der er en række ting, der er fejlagtige. Det er blevet nævnt her, at det er fejlagtigt, at man foretog en ændring i 1983, som betød, at man bare kunne påstå hvad som helst og overhovedet ikke havde nogen forpligtelser til at sandsynliggøre det. Det skal man jo netop! Det er jo sådan, at der er en række mennesker, der får afvist deres ansøgning om asyl, fordi de ikke kan sandsynliggøre, at de er ægte flygtninge. Og de ting, der skal til, for at man kan afvise folk, er faktisk ikke store ting. Det er f.eks. nok, at folk, når de med flere års mellemrum bliver forhørt, ændrer forklaring med hensyn til relativt små detaljer. Det kan i konkrete sager være nok til, at folk får afslag.

Og som et sidste eksempel, jeg vil nævne i forbindelse med bemærkningerne, vil jeg læse noget op, for dér er det – for mig at se – som om tingene kammer fuldstændig over. Dansk Folkeparti skriver i de sidste to afsnit af bemærkningerne:

»I dag oplever myndighederne oven i købet at blive gjort fuldstændig til grin af fremmede personer, som har den frækhed at nægte at oplyse, såvel hvad de hedder, som hvor de kommer fra. Disse personer modtager også bistandshjælp.«

O.k., man kan diskutere det med bistandshjælpen, men hvad er det, de modtager derudover? Ordet »også« antyder åbenbart, at de modtager asyl. Det er jo det, forslaget handler om.